

Тучинські прикмети,

або Новини з «другого райцентру»

Насмілюсь заявити, що таки Тучин можна вважати «другим райцентром».

А чому б Тучин не ставити в суперники Гощі? 20 літ — з 1939 по лютий 1959 — це село було «столицею» Тучинського району.

Тут інфраструктура та інтелектуальний потенціал ого які. Шумить про історію села-містечка, де колись фабрики диміли і гавань на Горині для барж діяла, древній Тучинський парк. А про сучасність Тучина, його господарську активність говорить той факт, що тут до двох десятків ініціативних мешканців займаються підприємництвом. Можете відвідати столярний цех, млин, дві хлібопекарні, ковбасний цех, скуштувати смачної і дуже чистої, різноманітних марок місцевої води, побувати в критому ринку... Раджу завітати на концерт колективів художньої самодіяльності, бо на сцену зазвичай виходять зразковий духовий оркестр, оркестр народних інструментів і навіть хор духовної музики.

В Тучині розташований адмінцентр знаного за межами області дослідного господарства, яким 30 років дуже успішно керує Герой Соціалістичної Праці Микола Пилипович Зінчук.

Найбільша цінність Тучина — працюючі і талановиті його мешканці, 2,5 тис. осіб.

Серед них є люди різного фаху і обдарування. Є, звичайно, і поети. Депутат райради, вчитель середньої школи, автор кількох збірок Микола Жакун в «Пісні про Тучин», зокрема, написав:

*Тут землі щедрі і родючі
І б'є прадавнє джерело.*

*Тут в зелені горинські
кручі,*

*Під сонцем розцвітає
Тучин —*

Найкраще на землі село.

А для розквіту цього потрібна передусім грамотна, ділова, енергійна і порядна влада, яка вірою і правдою служила б тим, хто її обрав. Йдеться, звичайно, про представницький орган міс-

В сільраді не ставлять перед собою мету — обов'язкову високу прибутковість від діяльності комунальної бригади. Звичайно, самоокупність забезпечується. Однак існує поміркованість в оплаті за послуги, до того ж надають їх адресно і частково безоплатно інвалідам, учасникам війни, самотнім. Ідуть і на те, що, приміром, вивозять сміття від підприємств, торгових точок тих власників, які надають сільраді спонсорську та благодійну допомогу, підсобляють будівельними матеріалами та іншим.

Розцінки за послуги досить доступні. За сотку оранки беруть 1,5 грн., боронування — 1 грн., перевезення вантажу — 2 грн. До речі, мають і необхідний для обробітку землі реманент.

Бригада з благоустрою, як її ще називають, внесла вагому частку при переобладнанні частини приміщення школи під дитсадок, при ремонті покрівлі квартири та лікарні, при заготівлі пиломатеріалів і їх транспортуванні для ремонту даху Будинку культури. Та й в старовинному парку, на центральній площі, вулицях села від старань комунальників стало чистіше. Бригада порядку активізується.

Ідуть сепом дружинники

В Тучині і Полівцях (це село теж в складі сільради) налічується 479 осіб молоді, 132 чоловіки незаїзної населення, переважно молодих. До їх послуг, зокрема, з десяток непогано обладнаних «гарячих» точок, де завжди знайдеться що випити і чим закутити. Вечорами в ошатному кафе «Тучанка» частенько яблуку ніде власти, бувають серед відвідувачів і такі собі гастро-лерди. Крадіжок, дрібного хуліганства теж вистачає, п'яниць також не бракує.

Коли на засіданні виконавчого комітету у вересні цього року робив повідом-

чергових груп починається о 22 годині і закінчується за північ. Під контроль беруться заклади культури, кафе, центральна площа та вулиці, парк, місця масових заходів. Чергування поки що проводяться в найбільш неблагополучні дні — по суботах і при проведенні масових заходів, на свята. При потребі діяльність формування буде поширена на інші дні тижня.

Отже, як результат, в Тучині стає спокійніше, правопорядок зміцнюється, декому доводиться на собі відчувати, що владу обирали, аби вона діяла для загального добра.

А вже ринок — не базар

Донедавна центральна площа Тучина день у день захарачувалася палатками, контейнерами, кіосками місцевих та приїжджих підприємців-торговельників. Товар і продукти абияк виставляли по купцям, засмічувалася територія так, що до антисанітарії один крок.

Втрутилася сільська рада, її виконком. Місцевий підприємець Сергій Ревчук уклав домовленість з райспоживспількою щодо оренди просторого павільйону меблів, який пустував ось тут, поряд площі, стихійного базару. Обладнали кабінки, вкористали стелажі, і усі шість підприємців-торговельників перейшли з товарами і продуктами під дах павільйону. Довелося з ними розмовляти: усі задоволені. Бо тепер на приміщенні написано: «Ринок», і культура обслуговування покупців значно поліпшилася, і негода не впливає на виторг.

Вигідно і сільраді. Бо підприємці платять не лише орендарю, а й ринковий збір. А це десь до 200 грн. за місяць.

У виконуючого обов'язку голови з'явилися і нові ідеї щодо облаштування додаткових ринків, зокрема для торгівлі живністю.

Микола і Ілліпович знічку.
Найбільша цінність Тучина — працювати і талановиті його мешканці, 2,5 тис. осіб.

Серед них є люди різного фаху і обдарування. Є, звичайно, і поети. Депутат райради, вчитель середньої школи, автор кількох збірок Микола Жакун в «Пісні про Тучину», зокрема, написав:

*Тут землі щедрі і родючі
І б'є правдиве джерело.*

*Тут в зелені горинські
кручі,*

*Під сонцем розцвітає
Тучин —*

Найкраще на землі село.

А для розвитку цього повітря на передусім грамотна, ділова, енергійна і порядна влада, яка вірою і правдою служила б тим, хто її обрав. Йдеться, звичайно, про представницький орган місцевого самоврядування — сільську раду. Сталось так, що очолив її тимчасово з 22 червня цього року Павло Филипович Ткачук. Вчитель, музикант, але й з господарським хистом. За сприяння і підтримки депутатського корпусу, членів виконкому, підприємців, виборців, а також і структур районної влади він прагне поліпшити не лише «обличчя» села, а й життя його мешканців. Про деякі тучинські прикмети ця розповідь.

Бригада порядку

Зі старовинного парку виїхала підвода, вщерть навантажена сушняком.

— То наші комунальні завезли паливо одному з інвалідів, а заодно і підчистили територію, — пояснює Павло Филипович.

Виявляється, бригада комунальної служби при сільській раді в складі 4 працівників, переважно таких, що знаються на будівельних роботах, на чолі з Олександром Сачуком виконує понад десяток видів послуг для населення. Зокрема, ремонт квартир, що знаходяться в комунальній власності і власники яких своєчасно сплачують за житло (40 квартир з щомісячною сплатою 366 грн.), надають допомогу в обробітку городів, транспортних перевезеннях, прибирають територію, в тому числі піклуються про порядок на двох кладовищах, на сміттєзвалищі.

Йдуть сепом дружинники

В Тучині і Полівцях (це село теж в складі сільради) налічується 479 осіб молоді, 132 чоловіки незайнятого населення, переважно молодих. До їх послуг, зокрема, з десяток непогано обладнаних «гарячих» точок, де завжди знайдеться що випити і чим закусити. Вечорами в ошатному кафе «Тучанка» частенько яблуку ніде впасти, бувають серед відвідувачів і такі собі гастролиери. Крадіжок, дрібного хуліганства теж вистачає, п'яниць також не бракує.

Коли на засіданні виконавчого комітету у вересні цього року робив повідомлення про криміногенну ситуацію на території сільради дільничний інспектор міліції Сергій Мруг, то в присутніх і в Павла Ткачука виникла думка про необхідність відновлення і організацію діяльності добровільного громадського об'єднання для охорони громадського порядку. Тоді й записали це в рішечні виконавчого комітету. З допомогою юридичної служби районної ради розробили статут такого формування на засадах громадської самодіяльності відповідно з Законом України від 22 червня 2000 року «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону».

Очолив формування виконуючий обов'язки сільського голови Павло Ткачук, начальником штабу став Віталій Процюк. Затвердили склад формування за рекомендаціями трудових колективів підприємств, установ і організації в кількості більш як півсотні авторитетних осіб, в тому числі і деяких керівників.

Затвердили маршрут пересування чергових груп, до яких, як правило, входять 3 члени формування та дільничний інспектор.

Дружинники, як їх ще по-старому називають, перед чергуванням одержують інструктаж, чіткий наряд на виконання завдання. Все це документально відображається в журналі. Маршрут

мешків, яки пуштава ось тут, поряд площі, стихійно базару. Обладнали кабінки, використали стелажі, і усі шість підприємців-торговельників перейшли з товарами і продуктами під дах павільйону. Довелося з ними розмовляти: усі задоволені. Бо тепер на приміщенні написано: «Ринок», і культура обслуговування покупців значно поліпшилася, і негода не впливає на виторг.

Вигідно і сільраді. Бо підприємці платять не лише орендарю, а й ринковий збір. А це десь до 200 грн. за місяць.

У виконуючого обов'язки голови з'явилися і нові ідеї щодо облаштування додаткових ринків, зокрема для торгівлі живинцю.

Ще один маршрут, нова автозупинка та свайво піктарів...

Так-так. Все це теж з'явилося для зручностей тучинців і гостей.

На виконання протокольних доручень керівників райдержадміністрації та районної ради при проведенні в селі виїзної колегії районної влади через Тучин два рази на день уже мчить новенький мікроавтобус підприємця з Рівного Олександра Заворуєва за маршрутом Рівне-Тучин-Полівці. Це вранці і увечері. Вигідні рейси тим, що вони з'єднують Тучин також з Дроздовом, Микулином, Гоцею.

А на згаданій центральній вулиці Базарній, де раніше мали стихійну торгівлю, підняла шатро модерна будівля автозупинки, спорудження якої закінчується. Вартість її — 4 тис. грн. Дорогавато це, визнає і Павло Ткачук, але ж гарно буде. Виручив так званий бюджет розвитку, а також підприємці.

Увечері ми побачили в центрі Тучина свайво шести потужних ліктарів. Віднайшли свої кошти і матеріали, але й підприємці місцеві теж не залишилися осторонь, бо розуміють, що краса і зручність рідного села — і їх престиж, і благо для всіх.

Петро ПАСІЧНИК.